

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้กิจการท่าเรือเดินทะเลเป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค
อันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุขของประชาชน

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้กิจการท่าเรือเดินทะเลที่มีทำ
บริการในการจอดเทียบ บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าแก่เรือเดินทะเลที่มีขนาด
ตั้งแต่ห้าร้อยตันกรอสขึ้นไป เป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภคอัน
กระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุขของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๓ (๘) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดให้กิจการท่าเรือเดินทะเลเป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภคอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กิจการท่าเรือเดินทะเลที่มีให้บริการในการจอดเทียบ บรรทุก หรือขนถ่ายสินค้าแก่เรือเดินทะเลที่มีขนาดตั้งแต่ห้าร้อยตันกรอสขึ้นไป ไม่ว่าจะมีการเรียกค่าตอบแทนในการให้บริการหรือไม่ เป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภคอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชน

มาตรา ๔ ให้กระทรวงคมนาคมมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการท่าเรือเดินทะเลตามมาตรา ๓

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 กิจการท่าเรือเดินทะเลที่มท่าในการให้บริการแก่เรือเดินทะเลขนาดใหญ่ในการจอด
 เทียบ บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้ามีส่วนสำคัญต่อเศรษฐกิจ และความปลอดภัยของ
 ประเทศ และมีส่วนสนับสนุนต่อกิจการขนส่งทางทะเลเป็นอย่างมาก สมควรให้
 มีการควบคุมกิจการท่าเรือเดินทะเลขนาดใหญ่ดังกล่าวให้เป็นไปด้วยความเหมาะสม
 และเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และความปลอดภัยของประเทศ รวมทั้งเป็น
 ประโยชน์และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการพาณิชย์นาวีของประเทศ โดย
 กำหนดให้กิจการท่าเรือเดินทะเลที่มท่าให้บริการจอด เทียบ บรรทุกหรือขนถ่าย
 สินค้าแก่เรือเดินทะเลขนาดตั้งแต่ห้าร้อยตันกรอสขึ้นไป ไม่ว่าจะมีการเรียกค่า
 ตอบแทนการให้บริการหรือไม่ เป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภคอันกระทบ
 กระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราช
 กฤษฎีกา^{๕๕}นี้